

Розповідають усі по по-
ліні — як формувався на-
шіз, як прибули на міс-
це, як роботи виконувалися,
як з'явився — і всі будів-
ли на бровковій горі.
До цього днів Василі Шабатка
зі своїм товаришем Володимиром Сміка,
який все аж 44 днів сидів на-
також потрібної лю-
диної, дали відчут-
ливу відповідь життя.
— Коли зустрічамось, пер-
шими словами «Як справді
що?» — висловлюєсь «Як
що?» — Задуманська... А коли
формувався загін, на фану-
ківській казармі; та ніч-
го у нас не вийде, між чи-
з дробіт, загін розбіжну-

**«НАДО ЧТО-ТО ВАЖНОЕ, РЕБЯТА,
В НАШЕЙ ЖИЗНИ СОВЕРШИТЬ...»**

Повість про СБЗ «Горизонт», розказана
командиром і комісаром

жений для кладу фотодобітнів, у багатьох із них відсутні малих справах, які ми були написані та розгорнуті будні в коротких вільних запілниках біля «Горизонту».

І воно не раз дзьгуватиме, коли холода літо, навесні, вікриє хмарами непривітне небо («Пріхід снігу лежав, поспільсявши до дому — сніг, глязона, осинъ...»), щедру на грибці і жаду тауні — непоклонної природи Північної Якути, побачивши неможливо забуті. Дзьгуватимуть свою гарячу працю, в якій гарячуською колекцією «Горизонту», створювалися нові видання його «сторій», нерозривно пов'язані з історією Надими.

Без них
довелося б
важко

і Надимові, і надимчанам, і трестові «Надимелектротяжеббуд», з яким загін уклав договір.

Улітку Надим стає справді студентським містом, сюди приїжджають тисячі студентів. Будівельні, ремонтні, вантажно-розвантажувальні роботи, впорядкування міста — все вміють студентські руки.

— Спершу було важко, дуже напомільювалось: (багато хто не вмів як слід і долати притаманні). За місяць націльної, стала справжньими будівельниками. Наступного року все змінилось: роботи...
Група бійців «Горизонту» на чолі з комісаром працює в Старому Надимі. 20 будинчиків сім'ї стали як нові! — їх пофарбували, зашкілили, відремонтували стуни, вітрові ж заново віскрипали, заливши всі дахи в смолу, провели ремонт теплотраси. Усе це зробили власні «збройовки».

Решта бійці упорядкували селище Інгра. Відремонтували 22 будинки, телефонну лінію, проклали телефонний кабель. Телефон кабель був зроблений з проводу, який був розрізано на 100 метрів. Майбутній вагітник, щоб промстити із двох кілометрів наскрізь не за 10 відмінностей дів, а всього за 40 дін. Слюсарі у селищі вже встановили передні десантні «Громадянки» — завдяки бійцям «Громадянки». А після тієї війни будували склади (котрі спорудили), робили стелажі, виготовляли подір'я в басейн («Так, позачім пітязкові — під час підготовки

залишивши
не встигли до сильного гря-
зинки. А шофери як в'язи-
кають на територію, одразу
на наш «клаптик»...). Прокла-
дая доріжки, розбивали
клумби, квітники, розмірили
заливи у дворі, розвантажу-
вали барки, літаки з продо-
вльством. Часто доводилося
проплатити ночами. Справді,
без них важко довелося б
Надиму — так багато встиг-

ли зробити хлопці з «Горизонту», що освоїли з літаком 320 тисяч карбованців капіталовкладень, а всього за роки десяття п'ятирічок — близько двох мільйонів карбованців.

«сачки»? Попервих, але недовго, були такі, що працювали абияк. Наш «Комсомольський прожектор» пропечав їх, та й бійці стали

ту Надимського міському комсомолу. Свято продовжується і в залоті — країнськими бійцями вручальними нагородами (з «Горизонту»), мабуть, не буде бійців, не відзначених грошовими преміями, подяками по престу чи іншими нагородами), відбувається концерт, посвята у бійці СБЗ і спортивні змагання (спільно з командиром і комісаром, загдують перетягування ка-

ворим і прекрасним краєм
з його людьми, залишивши
їм все зроблене і ще — час-
точку самих себе, часточку
своїх гарячих комсомольсь-
ких сердць.

«Горизонт» віз додому пам'ятний Червоний пропагандистський місячник парторганізації та міському комсомолу міськвиконкому (вперше з'явився у листопаді 1923 року). СВЗ затін застосував на цю нагороду численні грамоти міському комсомолу, тресту, земельного штабу, цінні подяки, подяки, премії.

Червоний працівник, який
нагороджено «Горизонтом» за
результатами роботи в десяті
рік п'ятирічці, сьогодні стоя-
ть у партійному бюро філії
факульту, а неизвісний буде пере-
дано на вічне зберігання в
музей історії університету.

Сьогодні і командир, і ко-
місар, і всі бійці «Горизон-
ту» повернулися до занят-
тя лекції і семінарії, контра-

скоса дивитися — вилінися. Дисципліна була високою — це слугта штабу, заслуга комісара. — вважає командир. Василь Шабатько.

Не работую единую

були заповнені дні «Горизонту». І зараз, загадуючи літо, перерахувавши зроблене, командир і комісар дивуються — скільки справ вилатося у два інші будагонські місяці! Дали 10 концертів для працівників тресту і жителів селища, прочитали 10 лекцій, узяли найнактивнішу участь у Малих Олімпійських іграх у Надимі.

— Наша футбольна команда виступала і за трест, грава з командою Надимського зонального СБЗ. Першу зустріч виграли, другу пропрали, але трестові однаково дали кубок — «за волю до пе-

Друга зіздія серпня — День будівельника, День СВЗ. Ви почався урочистою підйомкою, загальним мітингом будгатонів. І незабутнім, радісним моментом — нагородженням переможців соціалістичного змагання. Гірзонт завоював перше місце серед загонів Надимського СВЗ і пояснив грамоту.

ната: несподівано перемогли фізично найслабші — допомогла «військова хитрість»).

*Коли
поверталися
додому,*

А більшам «Горизонту» пи-

шуть їхні численні друзі, що залізлися на Півців, — підсвітують іхні підсвіти — «важкі підлітки, що прошли в загоні школу мужності і подолання» (СЕЗ) воручуючи клопотання про заняття хлопчиків в обліку в міліції — трудились підшефні на со-
стечі, нарівні з усма бійцями. Бувши літо за-
чесніми, будничевські лі-
тоїди залишалися з вінами
згадком у біографії «Гори-
нгтон», у біографіях і хар-
актерах усіх 44 його вчителів.
Вони вперше (навіть ті,
які провадили високий смисл
їх роботи) студентської роботи —
дали ІМ «Гориціон».

...Зрозуміло, чому для командира і комісара такі повторні, таки пригадані ко-дені літа Іхнього будагонського літа, чому там докладно розповідають вони про деталі Іхнього побуту і праці, чому на прохання називають красній бійця в один голос заявляють «Пишти «cixi», чому так пишаться села «Городищко».

— Наступного літа —
нову в Надим, знову з «Го-

Розповідь командира і комісара записала Т. МИГУЛІНА.

PОЗПОВІДАЮТЬ усе по по-
рядку — як формувався
загін, як прибули на міс-
це, які роботи виконували...
День за днем — усі будні сво-
го «Горизонту», що стали для
командира Василя Шабатька і
комісара Володимира Сміка,
для всіх 44 бійців святали нелегкої,
та такої потрібної людям праці, дали відчуття
справжньої повного життя.

— Коли зустрічаємося, перше запитання «Як справи?»
Друге: «Наступного літа йдемо знову?». Зріднилися... А коли формувався загін, на факультеті скептики казали: та нічого у вас не вийде, нічого ви не зробите, загін розбіжить-ся...

Коли
Фор

“

B

Пов
кома

женій д
телів, у
ликих і
ми бул
будні і
линки с
І вон
муть це
ке, вкри
не

Коли формувався «Горизонт»

«Горизонт» — один із найстаріших будзагонів фізично-го факультету, йому скоро 10 — солідний вік для СБЗ.

У складі Надимського зонального загону «Горизонт» трудився у багатьох селищах Тюменської області. Та цього року перед ним постали великі труднощі: майже всі бійці, ветерани «Горизонту», закінчили університет. То ж у скептиків були підстави для сумнівів: командир і комісар їдуть у складі СБЗ тільки вдруге, більшість бійців — новачки, першокурсники (старшокурсники потяглися в «Альтаїр» і «Атлант»).

— А загін вийшов у нас непоганий, — говорить командир. — Сім відмінників, багато членів факультетського і курсових бюро (ось і комісар — комсорг четвертого курсу). Відбирали в загін людей надійних, таких, що не підведуть (я працюю у складі оперзагону університету, у факультетському комсомольському бюро відповідаю за правове виховання, людей знаю, знають і мене на факультеті). Дуже допомогли нам у формуванні загону партійне і комсомольське бюро фізфаку. І дисципліна була у нас зразкова — як у справжньому будзагоні. Словом, хлопці не підвели.

ми були наповнені трудом і короткі вільні хвилинки бійців «Горизонту». І вони не раз згадувава-
муть це холодне літо, ни-
ке, вкрите хмарами неп-
вітне небо («Приїхали
сніг лежав, поверталися
дому — сніг, грязю-
осінь»...), щедру на гриби
ягоду тайгу — непоказану
природу Півночі, яку, р-
побачивши, неможливо заб-
ти. Згадуватимуть свою гар-
чу працю, в якій гартував
колектив «Горизонту», сти-
рювалися нові розділи йо-
історії, нерозривно пов'язаної з історією Надима.

Без них довелося б важко

і Надимові, і надимчанам, трестові «Надимелектромежабуд», з яким загін уклад давоговір.

Улітку Надим стає спрагою студентським містом, сюди приїжджають тисячі студентів. Будівельні, ремонтні, вантажно-розвантажувальні роботи, впорядкування міста — все вміють студентські руки.

— Спершу було важко, дуже натомлювалося (багато хто не вмів як слід і лопати тримати). За місяць навчилися, стали справжніми будівельниками. Наступного року все вмітимуть робити...

Група бійців «Горизонту» на чолі з комісаром працювала в Старому Надимі. 20 будиночків селища стали як нові — їх пофарбували, заскліли, відремонтували стуленти; вони ж заново вкрили в селищі

заточу партіїне і комсомо-
льське бюро фізфаку. І дис-
ципліна була у нас зразко-
загоні. Словом, хлопці не
підвели.

На околиці

Надима,

у селищі

Югра

квартир'єри «Горизонту» розбили намети, збудували їdal'nyu (їхня гордість — чиста, простора, любовно оформлена загоновими художниками). Їdal'nyia i пізніше збудована ними лазня — справжня сибірська лазня! — залишилися в подарунок жителям селища як пам'ять, як згадка про студентів з Харківського університету.

Так, пам'ять про них надовго залишиться на Тюменській землі. Не тільки у збудованих, відремонтованих об'єктах (про це — окрема розмова) — у дитячому майданчику з гірками, з гойдалками («Дяді-інженери зробили», — гордо заявляли малюки), в олімпійському стенді («Такий, як у Харкові, в саду Шевченка. І не гірше»), у фотолабораторії, споруд-

ку все вмітимуть ро-
Група бійців «Гор-
на чолі з комісаром
вала в Старому Нади-
будиночків селища с-
нові — їх пофарбув-
склили, відремонтува-
денти; вони ж занов-
ли залізом всі дахи
щі, провели ремонт
траси. Усе це зробил
чоловік...

Решта бійців упор-
вали селище Югра.
монтажували 72 будино-
плотрасу, проклали те-
ний кабель. Тягли каб-
рез суцільне болото —
льки вигадки докла-
бутні фізики, щоб про-
ці два кілометри каб-
за 10 відведених днів,
го за день! Сьогодні
щі вже встановлено
десять телефонів — з
бійцям «Горизонту».
тім вони будували
(четири спорудили),
стелажі, бетонували п-
бази («Так наш п'ята
залишився незакінчен-
не встигли до осінньо-
зюки. А шоferи як
жають на територію,
на наш клаптик...»),
дали доріжки, роз-
клумби, квітники, роз-
завали у дворі, розва-
вали баржі, літаки з
вольством. Часто довго
працювати ночами. С-
без них важко довело
Надиму — так багато

«НАДО ЧТО-ТО ВАЖНОЕ, РЕБЯТА, В НАШЕЙ ЖИЗНИ СОВЕРШИТЬ...»

**Повість про СБЗ «Горизонт», розказана
командиром і комісаром**

женій для клубу фотолюбителів, у багатьох інших великих і маліх справах, якими були наповнені трудові будні і короткі вільні хвилинки бійців «Горизонту».

І вони не раз згадуватимуть це холодне літо, низьке, вкрите хмарами непривітне небо («Приїхали — сіг почав поверталися до-

ли зробити хлопці з «Горизонту», що освоїли за літо 320 тисяч карбованців капіталовкладень, а всього за роки десятої п'ятирічки — близько двох мільйонів карбованців.

— Питаєте, чи були у нас «сачки»? Попервах, але недовго, були такі, що працювали абияк. Наш «Комсомо-

ту Надимського міському комсомолу. Свято продовжувалося і в загоні — кращим бійцям вручили нагороди (а в «Горизонті», мабуть, не було бійців, не відзначених грошовими преміями, подяками по тресту чи іншими нагородами), відбувся концерт, посвята у бійці СБЗ і спортивні змагання (смію-

ворим з йогім усю точку своїх ких с

«Г
м'ятн
Нади
тії, і
міськ
істор
воюв
ду),
кому
наль
рунг
Ч

наго
резу
тій
іть
фак
дан
муз
С
міс

Повість про СБЗ «Гори- командиром і комісаром

женій для клубу фотолюбителів, у багатьох інших великих і маліх справах, якими були наповнені трудові будні і короткі вільні хвилинки бійців «Горизонту».

І вони не раз згадуватимуть це холодне літо, низьке, вкрите хмарами непривітне небо («Приїхали — сніг лежав, поверталися додому — сніг, грязюка, осінь»...), щедру на гриби і ягоду тайгу — непоказну природу Півночі, яку, раз побачивши, неможливо забути. Згадуватимуть свою гарячу працю, в якій гартувався колектив «Горизонту», створювалися нові розділи його історії, нерозривно пов'язаної з історією Надима.

**Без них
довелося б**

ли зробити хонту», що 320 тисяч катовкладень, роки десятої близько двох бованців.

— Питаєте «сачки»? Погодвго, були твали абияк. Льський прожчав їх, та

пот з історією міста.

ним постачаючі: майже ани «Горицького університету» були мінівів: когді йдуть учи вдруге, — новачки, старшокурсув «Альтаїр»

тишов у нас говорить ковідмінників, кульгетською (ось і когді четвертого) али в загін таких, що працюю у університетському бюро відвідування та виховання імені). Дуже доформувані і комсомофраку. І динна зразковому будхлопці не

Без них довелося б важко

і Надимові, і надимчанам, і трестові «Надимелектромережабуд», з яким загін уклав договір.

У літку Надим стає справді студентським містом, сюди приїжджають тисячі студентів. Будівельні, ремонтні, вантажно-розвантажувальні роботи, впорядкування міста — все вміють студентські руки.

— Спершу було важко, дуже натомлювалися (багато хто не вмів як слід і лопату тримати). За місяць навчилися, стали справжніми будівельниками. Наступного року все вмітимуть робити...

Група бійців «Горизонту» на чолі з комісаром працювала в Старому Надимі. 20 будиночків селища стали як нові — їх пофарбували, засклили, відремонтували студенти; вони ж заново вкрили залізом всі дахи у селищі, провели ремонт тепло-траси. Усе це зробили вісім чоловік...

Решта бійців упорядковували селище Югра. Відремонтували 72 будиночки, телефони, телевізори,

скоса дивиться лися. Дисциплінкою — це заслу слуга комісара командир Васил

Не робота Єдиною

були заповнені дту». І зараз, згі перераховуючи мандир і коміса

, знають і ме-
єті). Дуже до-
у формуванні
е і комсомо-
їзфаку. І дис-
у нас зразко-
вожньому буд-
т, хлопці не

ся, стали справжніми буді-
вельниками. Наступного ро-
ку все вмітимуть робити...

Група бійців «Горизонту»
на чолі з комісаром працю-
вала в Старому Надимі. 20
будиночків селища стали як
нові — їх пофарбували, за-
склили, відремонтували сту-
денти; вони ж заново вкри-
ли заливом всі дахи у сели-
щі, провели ремонт тепло-
траси. Усе це зробили вісім
чоловік...

Решта бійців упорядкову-
вали селище Югра. Відре-
монтували 72 будиночки, те-
плотрасу, проклали телефон-
ний кабель. Тягли кабель че-
рез суцільне болото — і скі-
льки вигадки доклади май-
бутні фізики, щоб прокласти
ці два кілометри кабелю не
за 10 відведеніх днів, а всьо-
го за день! Сьогодні у сели-
щі вже встановлено перших
десять телефонів — завдяки
бійцям «Горизонту». А по-
тім вони будували склади
(четири спорудили), робили
стелажі, бетонували подвір'я
бази («Так наш п'ятачок і
залишився незакінченим —
не встигли до осінньої грязюки.
А шофери як в'їжджають на територію, одразу
на наш клаптик»...), прокла-
дали доріжки, розбивали
клумби, квітники, розібрали
завали у дворі, розвантажу-
вали баржі, літаки з продо-
вольством. Часто доводилося
працювати ночами. Справді,
без них важко довелося б
Надиму — так багато встиг-

скоса дивитися —
ліся. Дисципліна бу-
кою — це заслуга ш-
слуга комісара, —
командир Василь Ш

Не роботою Єдиною

були заповнені дні «І-
ту». І зараз, згадую
перераховуючи зробл-
мандр і комісар ди
— скільки справ вкл-
два їхні будзагонівсь-
ці! Дали 10 концер-
працівників тресту і
селіща, прочитали
цій, узяли найак
участь у Малих Ол-
ких іграх у Надимі.

— Наша футбольн-
да виступала і за тре-
ла з командою Нади-
зонального СБЗ. Пе-
стріч виграли, другу
ли, але трестові одна-
ли кубок — «за вол-
ремоги».

Друга неділя сер-
День будівельника
СБЗ. Він почався ур-
лінійкою, загальни-
гом будзагонів. І
нім, радісним момен-
нагородженням пер-
соціалістичного з
«Горизонт» завоюва-
місце серед загонів І
кого ЗСБЗ і почесн-

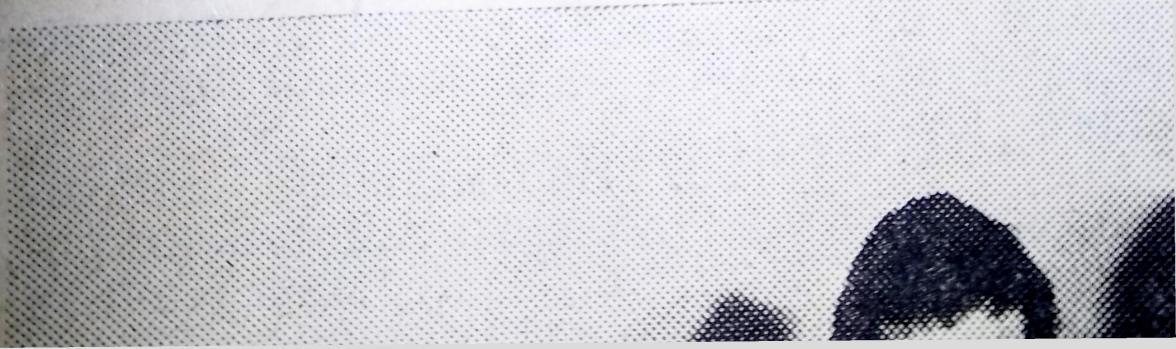
ЖИЗНИ СОВЕРШАЮЩИХСЯ

БЗ «Горизонт», розказане комісаром

ли зробити хлопці з «Горизонту», що освоїли за літо 320 тисяч карбованців капіталовкладень, а всього за роки десятої п'ятирічки — близько двох мільйонів карбованців.

— Питаєте, чи були у нас «сачки»? Попервах, але недовго, були такі, що працювали абияк. Наш «Комсомольський прожектор» пропечатав їх, та й бійці стали

ту Надимському комсомолу. валося і в бійцям вручили в «Горизонту» було бійців грошовими жами по нагородами церт, посвячені спортивні чись, команда згадують п

ПОЛІСЬКИЙ, РЕДЛІН, ПОВЕРШИТЬ...»

», розказана

«Гори-
за літо
в капі-
го за-
ки —
їв кар-
и у нас
ле не-
працю-
мсомо-
пропе-
стали

ту Надимського міському комсомолу. Свято продовжувалося і в загоні — юращим бійцям вручили нагороди (а в «Горизонті», мабуть, не було бійців, не відзначених грошовими преміями, подяками по тресту чи іншими нагородами), відбувся концерт, посвята у бійці СБЗ і спортивні змагання (сміючись, командир і комісар згадують перетягування ка-

їм усе зроблене
точку самих се
своїх гарячих
ких сердець.

«Горизонт» в
м'ятний Червоний Надимського містечка, міському міськвиконкому історії наших Свою вав таку виду), численні громадському комсомолу нального штабу рунки, подяки, і

Червоний прапор нагорожено «Горизонтом» результатами роботи п'ятирічці, що вийде у партійном факультеті, а невдовзі дано на вічне зберігання музей історії у

Сьогодні і комісар, і всі бійці повернулися — лекції і семінари

аступного ро-
уть робити...

«Горизонту»
саром працю-
у Надимі. 20
ища стали як
арбували, за-
коночували сту-
заново вкри-
дахи у сели-
ремонт тепло-
зробили вісім

в упорядкову-
Юgra. Відре-
будиночки, те-
клали телефон-
гли кабель че-
олото — і скі-
доклали май-
щоб прояласти
три кабелю не
их днів, а всьо-
згодні у сели-
ловлено перших
нів — завдяки
изонту». А по-
тували склади
(удили), робили
тували подвір'я
аш п'ятачок і
закінченим —
о осінньої гря-
вери як в'їжд-
житорію, одразу
ик»...), прояла-
ни, розбивали
ни, розібрали
ї, розвантажу-
їтаки з продо-
сто доводилося
чами. Справді,
о довелося б
к багато встиг-

скоса дивитися — виправи-
лися. Дисципліна була висо-
кою — це заслуга штабу, за-
слуга комісара, — вважає
командир Василь Шабатько.

Не роботою Єдиною

були заповнені дні «Горизон-
ту». І зараз, згадуючи літо,
перераховуючи зроблене, коман-
дир і комісар дивуються — скільки спрятавалося у
два їхні будзагонівські міся-
ці! Дали 10 концертів для
працівників тресту і жителів
селища, прочитали 10 лек-
цій, узяли найактивнішу
участь у Малих Олімпійсь-
ких іграх у Надимі.

— Наша футбольна коман-
да виступала і за трест, гра-
ла з командою Надимського
зонального СБЗ. Першу зу-
стріч виграли, другу програ-
ли, але трестові однаково да-
ли кубок — «за волю до пе-
ремоги».

Друга неділя серпня —
День будівельника, День
СБЗ. Він почався урочистою
лінійкою, загальним мітин-
гом будзагонів. І незабут-
нім, радісним моментом —
нагородженням переможців
соціалістичного змагання.
«Горизонт» завоював перше
місце серед загонів Надимсь-
кого ЗСБЗ і почесну грамо-

ната: несподівано
фізично найслабша
могла «військова

**Коли
поверталися
додому,**

їх проводжали ве-
жителі. Ті, чиї
ремонтували бійці
ту; ті, чиї діти пра-
то в таборі-супутні
загоні і закоханим
дивилися на загаль-
ленця Василя Івано-
сю Шабатька); шофе-
стільки разів приходили
допомогу студенти;
місто так старанно
шли на недільнику
працівники тресту (нові
художники Е. Бахаров, Саша Осипенко, лодя Вдовиченко осі-
наочну агітацію тресту
били вивіски на нові
дованих студентами
вих магазинах); школи, над якою
вує трест (студенти
у вільний час столи-
ти)...

І хлопці проща-
димом як з рідним ді-
ного з них містом. Вони
просто працювали ту-
ни зрослися душою з

— виправнича була висота штабу, за... — вважаєль Шабатько.

тою

дні «Горизонту». Вгадуючи літо, зроблене, косар дивуються прав вклалося у гонівські місяцеконцертів для есту і жителів мали 10 лекцій найактивнішіх Олімпійських димі.

Трібочна команда за трест, граво Надимського 63. Першу зу другу програві одинаково да за волю до пе-

ля серпня — льника, День вся урочистою гальним мітином. І незабутним моментом — переможців змагання. змогав перше гонів Надимськочесну грамо-

ната: несподівано перемогли фізично найслабші — допомогла «військова хитрість»).

Коли поверталися додому,

їх проводжали всі місцеві жителі. Ті, чиї будиночки ремонтували бійці «Горизонту»; ті, чиї діти провели літо в таборі-супутнику при загоні і закоханими очима дивилися на загального улюблена Василя Івановича (Васю Шабатька); шоferи, яким стільки разів приходили на допомогу студенти; ті, чиє місто так старанно прикрашали на недільнику фізики, працівники тресту (це загнові художники Ваня Захаров, Саша Осипенко і Володя Вдовиченко оформили наочну агітацію тресту, зробили вивіски на нових, збудованих студентами овочевих магазинах); школярі нової школи, над якою шефствує трест (студенти збиралі у вільний час столи і парти)...

І хлопці прощалися з Надимом як з рідним для кожного з них містом. Вони не просто працювали тут — вони зрослися душою з цим су-

льні — звичайне ске життя.

А бійцям «Горизонту» їхні численні дії залишилися на Північному підшевні «кі» підлітки, що провели загоні школу мужності (СБЗ) клопотання про зняття чаків з обліку в місцях, де трудилися підшевні вість, нарівні з усім ми). Будзагонівське кінчилось. Будзагонівське то залишилося з нирядком у біографії «зонту», у біографіях актерах усіх 44 ців. Вони вперше (на хто вже працював у СБЗ) відчули високу своєї студентської р

це дав їм «Горизонт». ...Зрозуміло, чому мандира і комісара повторні, такі принаджені день їхнього будьського літа, чому так часто розповідають всі деталі їхнього поїздів, чому на прохання звати кращих бійців голос заявляють «усіх!», чому так пишно вони «Горизонтом».

— Наступного літа знову в Надим, знову в «Горизонтом».

Розповідь команди місара записала ГУЛІНА.

ворим і прекрасним краєм, з його людьми, залишивши їм усе зроблене і ще — часточку самих себе, часточку своїх гарячих комсомольських сердець.

«Горизонт» віз додому пам'ятний Червоний пррапор Надимського міському партії, міському комсомолу і міськвиконкому (вперше в історії наших СБЗ загін за воював таку високу нагороду), численні грамоти міському комсомолу, тресту, зонального штабу, цінні подарунки, подяки, премії.

Червоний пррапор, яким нагороджено «Горизонт» за результатами роботи в десятій п'ятирічці, сьогодні стоїть у партійному бюро фізфаку, а невдовзі буде передано на вічне зберігання в музей історії університету.

Сьогодні і командир, і комісар, і всі бійці «Горизонту» повернулися до занять — лекції і семінари, контро-

о перемогли
ші — допо-
а хитрість»).

ся

всі місцеві
ї будиночки
йці «Горизон-
и провели лі-
тутнику при-
чними очима
ального улю-
вановича (Ва-
шофери, яким
приходили на-
нти; ті, чиє
анно прикра-
сьнику фізики,
есту (це заго-
ки Ваня За-
сипенко і Вол-
ко оформили
ю тресту, зро-
на нових, збу-
нтами овоче-
); школярі но-
якою шефст-
денти збирали
столи і пар-

ошалися з Над-
ним для кож-
стом. Вони не
али тут — во-
щею з цим су-

льні — звичайне студентсь-
ке життя.

А бійцям «Горизонту» пи-
шуть їхні численні друзі, що
залишилися на Півночі, пи-
шуть їхні підшефні — «важ-
кі» підлітки, що пройшли в
загоні школу мужності і
людяності (СБЗ порушує
клопотання про зняття хлоп-
чаків з обліку в міліції —
трудилися підшефні на со-
вість, нарівні з усіма бійця-
ми). Будзагонівське літо за-
кінчилося. Будзагонівське лі-
то залишилося з ними —
рядком у біографії «Гори-
зонту», у біографіях і ха-
рактерах усіх 44 його бій-
ців. Вони вперше (навіть ті,
хто вже працював у складі
СБЗ) відчули високий смисл
своєї студентської роботи —
це дав їм «Горизонт».

...Зрозуміло, чому для ко-
мандира і комісара такі не-
повторні, такі принадні ко-
жен день їхнього будзагонів-
ського літа, чому так доклад-
но розповідають вони про
всі деталі їхнього побуту і
праці, чому на прохання на-
звати кращих бійців в один
голос заявляють «Пишіть
усіх!», чому так лишаються
вони «Горизонтом».

— Наступного літа —
знову в Надим, знову з «Го-
ризонтом».

Розповідь командира і ко-
місара записала Т. МИ-
ГУЛІНА.